

Aura de seara, Aura de vara...
Cu Aura Imbarus la "Viitorul Roman"

de Anca Adumitroaie

"Don't judge a book by its cover!" Citeodata insa coperta unei carti pare a-ti vorbi doar tie, ducindu-te departe, spre tine cea de atunci, sau aproape, spre clipe intime pe care pari a le decoda din nou, dintr-un unghi privit cu ochi de poveste... Ochii cartilor, ochii vietii... "Ochii" caselor sibiene de pe coperta cartii Aurei Imbarus "Out of the Transylvania Night" par a iscodi cititorul, adresindu-i intrebarea incomoda: "Stii oare cine esti tu, cel de azi?"

Cu memoir-ul Aurei ma intilnisem cu un an in urma si mi-l amintesc ca pe o carte pe care am adoptat-o pe loc intre scrierile acelea care-ti ramn dragi prin momentele de adevar personal cu care te identifici si pe care ti le adjudeci neconditionat... Clipe de trecut, de tine insati, de durere sau de bucurie, de neincredere, slabiciune, de triumf sau lupta interioara, pe care, poate, nu avusesesi suficienta sinceritate sa ti le marturisesti, te privesc deodata cu onestitate, ochii tai dizolvindu-se in ochii cartii si descatusandu-se in lacrimi... Li ramasesem deci recunoscatoare autoarei pentru regalul uman al unor asemenea momente...

Aura a fost oaspetele nostru, al Societatii Culturale "Viitorul Roman", pe 21 august 2011. Intilnirea a fost gazduita cu generozitate si aplomb de doamna presedinte a societatii, Ionela Kloes, in gradina invaluita in vara multicolora a locuintei sale din Monrovia, California.

Asteptam cu placere discutia cu Aura, nu doar datorita subiectului incitant si multiplelor posibile abordari ale impactului Visului American asupra emigrantului european, ci mai ales pentru firea deschisa, vulcanica, debordind de umor spontan a autoarei.

Gradina familiei Kloes ofera o ambianta ideala si o predilectie spre visare, starea de suflet premergatoare intrunirilor cu caracter artistic, literar, cultural. Arbori contorsionati de ani vegheaza cromatica vesela a florilor tinere, in vreme ce vai si dealuri se impletesc in departari, strabatute de viermuiala fara ragaz a vietii frenetice los angeline. Citeva picturi de tip narativ, situandu-se parca la confluenta dintre vis si realitate, dintre natura spirituala si cea materiala, creatii ale tinerilor artisti Silviana Zub si Gaston Carrio, completau atunci atmosfera de asteptare a unei serate culturale reusite. Gradina pare a fi o loja suspendata, cu vedere spre teatrul vietii

prezente, filtrata de o lentila scaldata de memoria trecutului si de aspiratiile viitorului. Sau ale "Viitorului Roman"...

Virgil Adumitroaie, vice-presedintele societatii, a adus multumiri publicului pentru prezenta generoasa si salutul "Viitorului Roman". Doamna Ionela Kloes, presedintele societatii, a mentionat si cu acea ocazie misiunea "Viitorului Roman", de conservare si promovare a mostenirii culturale si a valorilor romanesti pe teritoriul american. Doamna Kloes a felicitat pe cei prezenti si pe membrii comitetului de conducere al societatii, acum cind se implinesc 85 de ani de la infiintare. A mai fost remarcata prezenta Letitiei Schwartz, regizoare, scenarista si producatoare de film, a lui Tudor Petrut, indragit actor, regizor, si scenarist, cunoscut in America si ca Peggy din seria de reclame "Discover Card", precum si a doamnei profesor universitar Ileana Costea. Ionela Kloes a prezentat apoi oaspetele de onoare, pe doamna Doctor in Filologie Aura Imbarus, autoarea romanului de succes "Out of the Transylvania Night", care a fost inscris si in cursa pentru Premiul Pulitzer.

Pe Aura am admirat-o de mai multe ori pentru capacitatea de a capta publicul, nu doar prin mesajul verbal, ci si, in egala masura, prin prezenta solara, zimbet, ris molipsitor, sinceritatea cu care te face partas la acea "joie de vivre" care o caracterizeaza. Momente de profunda durere par relatate cu o aparenta detasare, care se reveleaza a fi, de fapt, reteta unica dupa care-si ghideaza existenta cotidiana: Aura recicleaza suferinta, infringerile, dezamagirile, transformindu-le in energie curata, in forta de a trai in prezent.

Autoarea a oferit celor de fata o scurta, foarte simplificata istorie a scrierii cartii sale, pe care eu o percepusem cindva ca pe o colectie de bijuterii de familie, pretioase momente ale vietii, insirate in siraguri colorate vesel sau sumbru, si pastrate in sipetul bunicii... Romanul, pentru inceput programat a fi o analiza a experientelor de interactiune sociala ale femeii emigrante, confruntate cu inadecvarea culturala si conflictul scarilor de valori, s-a transformat, ca urmare a evenimentelor tragice survenite in viata autoarei, intr-un memoir de vasta introspectie psihologica. Cartea urmareste astfel un drum al dezradacinarii si al reajustarii, in meandrele caruia multi dintre noi, cititorii emigranti, ne-am regasit adesea. Aura Imbarus a vorbit apoi despre mecanismul american al gasirii unui editor, despre relatia scriitor-editor si implicarea constanta a acestuia din urma in procesul creator. Cu referire la aspectele practice de sondare a pietei, subiectele abordate si volumul de pagini sint monitorizate constant, in functie de priza la publicul-tinta. M-a socat personal trecerea abrupta, pe care autoarea o explica prin aspecte intime ale vietii sale, de la subiectul oarecum frivol al preconizatei scrieri, acceptat de editura initial, si abordarea ulterioara a unei viziuni

memorialistice, constind din momente autobiografice intr-un complex context istoric si social... Se pare ca potentialul de viitoare ecranizare a cartii a fost un punct forte in favoarea acceptarii schimbarii radicale.

Aura a incurajat o intilnire interactiva, publicul fiind invitat la o participare sustinuta. S-au vehiculat dezbatere legate de impactul stilului de viata american asupra autoarei, ca proaspat emigrant. Ca orice aparinator nativ al unei alte culturi, Aura se izbise, printre alte obstacole culturale, si de cele referitoare la simtul umorului american, aspect aparent trivial, care insa limiteaza major o perfecta integrare in viata cotidiana a tarii adoptive. Oameni de diferite virste, stabiliti in America de multe decenii sau stramutati cu doar citiva ani in urma, au contribuit cu puncte de vedere si experienta personala la conturarea ideii de pastrare a universului de tara de obirsie, in contextul unei armonioase, subtile fuzionari cu lumea socio-culturala americana, idee sustinuta de altfel de intreaga activitate a Societatii "Viitorul Roman". Principalele obstacole de care, se pare, ne loviseram toti la un moment dat, au fost bariera intre mentalitatile europeana si americana, relaxarea codului bunelor maniere, ritmurile zilnice, lipsa mersului pe jos si cite si mai cite...

Aura e o fire puternica, adepta traiirii plenare, vulcanice, fara regrete sau sovaiala, fara sentimente de autocompatimire sau de autojustificare. Scrie precum gindeste si vorbeste, gen "stream of consciousness", intr-o viltoare de idei oneste, necenzurate, necosmetizate. Citeodata pare fatalista, altadata adepta ideii de "quisque est faber suae fortunae", omul ca fauritor al propriului destin, ambele gandiri succedindu-se sau impletindu-se in tenacitatea, dirzenia si, in acelasi timp, fragilitatea cu care traieste si scrie.

Ca si mine, Aura Imbarus e absolventa a Facultatii de Limbi Straine (din Sibiu, Engleza-Germana, ea, din Iasi, Engleza-Italiana, eu), ambele apartinand aceleiasi generatii si strabatind aceleasi evenimente istorice intr-o Romania aflata atunci, dupa 1989, la o rascruce a istoriei. Ca si mine, Aura e mindra de valoarea scolii romanesti, de rigurozitatea profesionala a mentorilor nostri de atunci... A avut privilegiul de a avea ca profesori nume rasunatoare precum Leon Levitchi sau Andrei Bantas, ale caror volume erau studiu obligatoriu si instrument de lucru al oricarui student sau filolog roman consacrat. Mentionarea lor in carte fusese insa eliminata de editoarea americana, pe motivul lipsei de relevanta pentru cititorul local, aspect inscris si el in lista frustrarilor interculturale.

Cu personajul "Aura" din "Iesind din noaptea transilvana" (traducere libera a titlului) am retrait adolescenta revolutiei si primele iubiri, regasindu-ma in detaliu si atmosfera. Tot cu Aura am resimtit vinovatia alegerii egoiste de a-mi croi un drum in departari, lasind iubirea si durerea parintilor in urma.

Lacrimi involuntare au insotit plecarea la cer a bunicii Buni si a mamei atit de iubite, indignare insotita de strigate de neincredere au fost spontanul raspuns la furtul absurd al bijuteriilor familiei sale, demne pastratoare ale atitor iubiri si suferinte acumulate in trei secole de istorie. Dupa multele incercari la care o supun meandrele sortii, Aura atinge adevarul surprinzator al echilibrului intre aspiratiile incapatinate ale tineretii si acea seninatate a descoperirii de sine prin iubire.

Seara a continuat, la indemnul amfitrioanei, cu autografierea volumelor de catre autoare, urmata de discutii aprinse, multe amuzante, precum si de incursiuni spre departamentul de gustari delicioase si bauturi variate.

De pe coperta volumelor pe care Aura Imbarus se pregatea sa le autografieze, "ochii" aceia de pe acoperisurile caselor sibiene, ferestrele in spatele carora se ascundeau ucigasii revolutiei, par a te privi piezis din neguri de ani si de semne de intrebare: "Ce-ar fi fost daca...?", prepozitie parsiva, nascatoare de nesfirsite supozitii, pe care autoarea marturisise ca o evita din principiu. "Oare cine esti tu de fapt?" (Aura ar raspunde, in stilul caracteristic, cu o gluma: "Uita-te in buletin!"). Ca si Aura din paginile cartii, nu sintem romani si nici americani, ci un hibrid romano-american, apartinatorul a doua realitati si al unui prezent binecuvintat pe care, in cuvintele autoarei, avem datoria fata de noi insine sa-l percepem ca pe un dar in fieca clipa.

Am parasit intr-un tirziu gradina familiei Kloes, invaluita deja de o seara violeta, picurind de licuricii de laser verzui proiectati pe trunchiuri de arbori batrini si pe obrazori de copii... Iata ca serile culturale ale "Viitorului Roman" ne ajuta si ele sa gasim raspunsul la intrebarile Sfinxului cu ochi de casa sibiana, care salasluieste in fiecare dintre noi si ne alimenteaza indoielile si neincrederele. Raspundem fara a sova ca sintem calatori in viata si timp, in perpetua cautare intre trecut si viitor, mereu recunoscatori insa si celebrind darul clipei prezente.